

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ

Η 31η Μαρτίου είναι η 90η ημέρα του έτους κατά το Γρηγοριανό ημερολόγιο. Υπολείπονται 275 ημέρες.

Γεγονότα

307 - Μετά το διαζυγίο του με τη Μινερβίνη, ο Κωνσταντίνος Α΄ νυμφεύεται τη Φαύστα, κόρη του Ρωμαίου αυτοκράτορα Μαξιμιανού.

1492 - Η βασίλισσα Ισαβέλλα Α΄ της Καστίλης εκδίδει το διάταγμα της Αλάμπρα, διατάσσοντας τους 150.000 Εβραίους και μουσουλμάνους υπηκόους της να αποσταθούν το χριστιανισμό ή να απελαθούν.

1776 - Η Άμπιγκεϊλ Άνταμς καταθέτει επιστολή στο Κονγκρέσο των Η.Π.Α. αιτούμενη αυτό να μεριμνήσει για τα δικαιώματα των γυναικών. Το αίτημά της αγνοείται.

1889 - Εγκαινιάζεται ο Πύργος του Άιφελ.

1939 - Η Βρετανία και η Γαλλία εγγυούνται μονομερώς την ακεραιότητα της Πολωνίας.

1946 - Επίθεση ανταρτών κομμουνιστών στο Σταθμό Χωροφυλακής Λιτόχωρου με συνέπεια να σκοτωθούν 9 χωροφύλακες και 2 στρατιώτες. - Πρώτες μεταπολεμικές εκλογές - Ο Κωνσταντίνος Τσαλδάρης ανακηρύσσεται αρχηγός του Λαϊκού Κόμματος.

1947 - Η Στρατιωτική Διοίκηση Δωδεκανήσων παραδίδεται από τους Βρετανούς στον αντιναύαρχο Περικλή Ιωαννίδη. Αρχίζει η μεταβατική περίοδος ενσωμάτωσης στην Ελλάδα.

Γεννήσεις

1685 - Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπαχ, Γερμανός συνθέτης

1752 - Πανούτσος Νοταράς, Έλληνας πολιτικός

1846 - Φωκίων Νέγρης, Έλληνας πολιτικός

1948 - Αλ Γκορ, Αμερικανός πολιτικός

1962 - Γιώργος Στεφανόπουλος, Έλληνας πυγμάχος και προπονητής

Θάνατοι

1727 - Ισαάκ Νεύτων, Άγγλος φυσικός

1837 - Τζον Κόνσταμπλ, Άγγλος ζωγράφος

1855 - Σαρλότ Μπροντέ, Αγγλίδα συγγραφέας

1961 - Πύρρος Σπυρομήλιος, Έλληνας στρατιωτικός

1971 - Κωνσταντίνος Λαμπριανίδης, Έλληνας πολιτικός

1980 - Τζέσε Όουενς, Αμερικανός αθλητής

1982 - Γεώργιος Πονηρίδης, Έλληνας συνθέτης

1988 - Λιλάντα Λυκιαρδοπούλου, Ελληνίδα ηθοποιός και τραγουδίστρια

1991 - Θεοφύλακτος Παπακωνσταντίνου, Έλληνας ιστορικός και πολιτικός

1996 - Γεώργιος Βλάχος, Έλληνας ακαδημαϊκός

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Ο νόμος της ζούγκλας στις σχέσεις των κρατών

Στο προηγούμενο σημείωμα είπαμε πόσο ευάλωτη είναι η δημοκρατία, και φέραμε το παράδειγμα της Ελλάδας και της Αυστραλίας, όπου οι αξίες της πολιτικής και οικονομικής ισότητας βάλλονται και υποβαθμίζονται από τις σύγχρονες ολιγαρχικές δυνάμεις που εκπροσωπούνται βασικά μέσα από τα ιδεολογικά και οργανωτικά πλαίσια του νέο-φιλελευθερισμού.

Σήμερα θα θίξουμε το θέμα της έλλειψης δημοκρατίας στις σχέσεις μεταξύ των κρατών. Οι διεθνείς σχέσεις ανάμεσα στα κράτη δεν διέπονται από ισότητα. Κυριαρχεί ο φυσικός νόμος της ζούγκλας, αν και έχουν γίνει προσπάθειες να θεσπιστούν νόμοι κοινωνικοί που μέσα από τη συνεννόηση οι λαοί να αποφεύγουν τους πολέμους. Ο πόλεμος στην Ουκρανία τον οποίο θα αναλύσουμε σε επόμενα άρθρα, θα δούμε ότι διέπεται από το νόμο της ζούγκλας. Οι απόπειρες που έγιναν στο παρελθόν από τα Ενωμένα Έθνη να στηρίξουν τις σχέσεις τους τα κράτη σε αμοιβαίες συμφωνίες έχουν πάει περίπατο, καθώς υπερεθνικοί οργανισμοί αλωμένοι από τις ολιγαρχίες παγκόσμιες δυνάμεις διψασμένες για κυριαρχία καταλύουν τη συνεννόηση και προκρίνουν το νόμο της ζούγκλας.

Αυτός που πρώτος το 1689 σε ένα του δοκίμιο έκανε την ενδιαφέρουσα διάκριση μεταξύ του νόμου της ζούγκλας και του νόμου της κοινωνίας, ήταν ο John Locke. Ο Loch, υπήρξε φιλόσοφος στα χρόνια που οι άνθρωποι της Ευρώπης, πάσχιζαν να δημιουργήσουν την έννοια του κράτους επάνω σε νόμους κοινωνικούς, εμπρός στους οποίους όλοι να είναι ίσοι ακόμα και ο βασιλιάς. Ο Lock είδε ότι μέσα στην κοινωνία κάποιοι ακολουθούν ένα επίπεδο λογικής, ενώ άλλοι την αρνιόντουσαν. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα οι πρώτοι να μειονεκτούν, εμπρός στην ασυδοσία και επιθετικότητα των δεύτερων. Διότι όταν η βία είναι η μόνη ρυθμιστική αρχή, αυτοί που ωφελούνται είναι αυτοί που την εξασκούν σε βάρος όλων των άλλων. Για τον Lock λοιπόν, το πρόβλημα έπρεπε να αντιμετωπι-

στεί με τη δημιουργία νόμων αντιπροσωπευτικών που να εξασφαλίζουν την ισότητα και τους οποίους όλοι πρέπει να υπακούουν. Στην εποχή του Lock αυτοί που έκαναν ότι ήθελαν χρησιμοποιώντας τη βία ήταν η αριστοκρατία της γης που περιτοίχιζε τον βασιλιά και αδικούσε κατάφορα την άπορη αγροτιά που δούλευε για ένα κομμάτι ψωμί στα κτήματα των αριστοκρατών. Οι αγώνες για περιορισμό της βίας έφερε σιγά-σιγά στην Γαλλική Επανάσταση, τη δημιουργία των εθνικών κρατών, και εν τέλει μετά από ποτάμια αίματος στο σημερινό ιδανικό της δημοκρατίας, σύμφωνα με το οποίο όλοι εμπιστεύονται τον νόμο για να λύνουν τις διαφορές τους. Όμως στις σχέσεις ανάμεσα στα κράτη κυριαρχεί φανερά ακόμα η πρακτική της ωμής βίας. Αν και έχει δημιουργηθεί η έννοια του Διεθνούς Νόμου, και ο Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών, του οποίου η Χάρτα, ένα είδος συντάγματος γίνεται αποδεκτό από τα μέλη του οργανισμού, δεν διαθέτει το κύρος και τον μηχανισμό ώστε όλοι να λύνουν τις διαφορές τους με βάση τις αξίες που έχουν δεχτεί τα μέλη και που πρέπει να διέπουν τις σχέσεις τους. Αν και έχει γίνει κατανοητό ότι είναι ανάγκη να υπάρχουν κοινοί κανόνες συμβίωσης μεταξύ των κρατών, όμως στην πράξη κάθε κράτος βλέπει τα συμφέροντά του σε διάκριση από τα συμφέροντα των άλλων. Έτσι ο ισχυρότερος ευνοείται και η ανισότητα κυριαρχεί στις σχέσεις. Και δεν είναι μόνο ότι η βία κυριαρχεί, είναι ότι ο πιο δυνατός διαθέτει και έναν αποτελεσματικό προπαγανδιστικό μηχανισμό που τη δική του βία την παρουσιάζει για επιχείρηση απόδοσης δικαιοσύνης. Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις παλιά και σήμερα, έχοντας «το πεπόνι και το μαχαίρι», φτιάχνουν την δικαιοσύνη που τους βολεύει. Όπως είναι σήμερα το Διεθνές Δικαστήριο της Γάγγης, το οποίο δικάζει επιλεκτικά και εξαιρώντας προκλητικά τα εγκλήματα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, οι οποίες σήμερα εμφανίζονται ως η δύναμη που τις διεθνείς συμφωνίες μπορεί να τις χρησιμοποιεί κατά βούληση σύμφωνα με τα δικά της συμφέροντα.

Την άλλη Παρασκευή η συνέχεια.

Ο Loch, υπήρξε φιλόσοφος στα χρόνια που οι άνθρωποι της Ευρώπης, πάσχιζαν να δημιουργήσουν την έννοια του κράτους επάνω σε νόμους κοινωνικούς, εμπρός στους οποίους όλοι να είναι ίσοι ακόμα και ο βασιλιάς.